

Stručni rad

UČENJE U PRIRODNOM OKOLIŠU

Špela Košir

Osnovna šola Frana Roša Celje, Slovenija

Sažetak

Većina lekcija odvija se u zatvorenom prostoru, u učionici. Stoga je vrlo važno da učitelj odabere i pronađe one ciljeve učenja koji se mogu ostvariti u prirodnom okruženju. Uostalom, aktivnosti u prirodi jako dobro utječu na cijelokupni razvoj djeteta. U prirodi su djeca opuštenija, lakše se međusobno povezuju, više se kreću i motivirani su za učenje. Zbog toga djeca brže uče i dulje zadržavaju stečeno znanje. U članku ću opisati i nekoliko aktivnosti koje učenici i ja možemo raditi u okviru različitih školskih predmeta. Prirodno okruženje tako može postati inovativna učionica jer nudi, između ostalog, bogat izbor prirodnih materijala, poput češera, štapića, jesenskog lišća, žira, kestena, koji se mogu koristiti za učenje o okolišu ili brojati ili praviti mandale, i tako dalje. U prirodi djeca razvijaju i bolji osjećaj za orientaciju. Mnogo je mogućnosti za stvaranje i učenje u prirodi. Samo treba skupiti hrabrosti i otići u prirodu. Bila to livada, šuma ili samo školsko dvorište.

Ključne riječi : prirodni okoliš , učenje u pokretu, aktivnosti na otvorenom, učenje, igra

1. Uvod

Proučavanje živog i neživog svijeta u prirodi može se definirati kao prirodna znanost. U svom dugom povijesnom razvoju čovjek je razvijao i izoštravao svoj smisao za promatranje prirode, što je omogućilo nastanak prirodnih znanosti. Rano učenje prirodnih znanosti uključuje prva djetetova iskustva u prirodi, djetetove kontakte s prirodom. Sav kontakt djeteta s prirodom uvjetuje i u najvećoj mjeri određuje kakav će biti njegov odnos prema njoj [1]. To je još jedan od razloga zašto je potrebno nastavu preseliti vani, u prirodno okruženje.

2. Središnji dio

Dijete je po prirodi znatiželjno i tu radoznalost želi zadovoljiti dodirivanjem, diranjem, mirisanjem životinja i biljaka. Žudi za zadovoljenjem osjetilnih percepcija kao što su vid, tip, miris, okus i sluh. Osjetilne percepcije kao što su bol, toplina i hladnoća rezultat su znatiželjnog istraživanja i istraživanja. Djeca ta znanja stječu kroz iskustva: pad, pad, udarac (gruda snijega - hladnoća). Osim navedenih osjetilnih percepcija, djeca u prvom dobnom razdoblju uče i usavršavaju ravnotežu, hodanje, spremnost, finu motoriku, izgovor, vokabular, govor... U ovoj doboj dobi dijete se razvija i na socijalno-emocionalnom području. Počinje se stvarati odnos vezan uz odnose s roditeljima, okolinom, odgajateljem i djetetom. Taj se proces nastavlja i u drugom životnom razdoblju [2]. Pozitivna osobina za kreativnost u vanjskom okruženju je poticanje znatiželje, u čemu veliku ulogu, osim odgajatelja, imaju i roditelji i drugi sudionici. Zadaća roditelja je važna interakcija s djetetom i međusobno učenje prirodnih zakonitosti u kojima se dijete osjeća uzbudjeno i sretno. Uloga odgajatelja je urediti okruženje za učenje kako bi djeca uočila raznolikost i raznolikost, kako bi djeca otkrivala i doživljavala živu i neživu prirodu. Za uspjeh zahvata važno je praćenje djetetovog razvoja, mišljenja i učenja [2].

Aktivnosti koje _ Radim ih s učenicima u neposrednoj blizini škole Uvijek se prilagođavam njihovim godinama, sposobnostima i njihov karakter. Učenje na otvorenom ima svoje prednosti jer nismo prostorno ograničeni i što djeca mogu biti glasnija nego što su u učionici, jer se zvuk distribuira. Osim toga, studenti rade na svježem zraku uz prirodno svjetlo. Fokusiranje na zadani zadatak može biti izazov u nastavi na otvorenom, jer može odvesti određene učenike na druge aktivnosti. Zato možemo biti vrlo oprezni pri formirajući grupa i zajedničkom planiranju aktivnosti u učionici prije izlaska van.

Jedan od tih ugodan aktivnost je prikazivanje bajke u školi gaj . Dakle , možete učenici uče i _ doživjeti dramsko djelo i oni igraju Crvenkapa ili Vuk i sedam koze u prirodi okoliš i zapravo gdje se radnja bajke odvija događa se . Ovo je aktivnost u kojoj oni su zjenice izuzetno motivirani za rad . Takav raditi zahtjev tjesno suradnja . Grupa može imati specificirano vođa koji će biti sposoban prihvati različita mišljenja . U ovoj aktivnosti učenici ne samo da postižu ciljeve učenja postavljene nastavnim planom i programom, već uče surađivati i razvijati odgovornost za svoj rad. Tako uče prihvaćati i usklađivati različite stavove i mišljenja. Uče da svatko ima svoje jake i slabe strane te kako pronaći dobre osobine pojedinca i iskoristiti ih za zajednički interes grupe. U isto vrijeme, kada mu drugi iskazuju poštovanje i daju mu vrijednost, oni grade dobru sliku o sebi.

Izvrsna aktivnost na otvorenom koja razvija kreativno razmišljanje je stvaranje mandala od prirodnih materijala poput žireva, češera, grana, kamenja, jesenskog lišća i još mnogo toga. Ovaj likovni zadatak može se postaviti tako da učenici rade individualno, u paru ili u skupini. To djeci daje priliku da se izraze ako to žele. To pomaže u stvaranju opuštenije atmosfere, što je ključno za ovu vrstu posla. U ovoj aktivnosti dijete promatra, sortira, slaže, slaže, broji, mjeri, planira, sastavlja, a da toga nije ni svjesno.

Školsko dvorište često je korisno za učenje na otvorenom. Kako bismo olakšali implementaciju, u budućnosti možemo pripremiti različite podne obloge za ovu namjenu. Jedna takva je tiha karta Slovenije, gdje učenici koriste kredu za pisanje mjesta, rijeka, cesta i još mnogo toga. Preporuča se da učenici sami sudjeluju u bojanju poda jer će biti dodatno motivirani za rad. Na taj način možemo opremiti stepenice podnim slikama na kojima pišemo brojeve. Djeca računaju na njih, vježbaju brojanje i drugo. Motivacijski učinak imaju i slike društvenih igara. kao što su čovječe ne ljuti se, ristanc,... Pomoću ovih igrica prvašići se također mogu družiti i jačati međuljudske odnose.

Stjecanje osnovnih znanja o prirodi i životu pripada i započinje već u predškolskom razdoblju. Prema Kataliniču [1] priroda nam pruža stjecanje temeljnih znanja za održivi razvoj života, okruženje za kreativno, istraživačko i kritičko učenje te život u skladu s prirodnim zakonima. Također se smatra da djetetove aktivnosti u prirodi, kod kuće ili u vrtiću, ukratko, u njegovom životu, dovode do formiranja misaonih operacija i formiranja osnovnih pojmoveva, kao što su: prostor, vrijeme, kretanje, kretanje, predmeti, materija, odnosi među objektima, odnosi između živog i neživog okoliša. To su za dijete "vježbe promatranja života", a cijeli proces je njegov (najzahtjevniji) cilj (upravo tu). Priroda djeci nudi više kretanja, zdravlja i poboljšava dječju motoriku, pozitivno utječe na dječju pažnju, koncentraciju i dužu motivaciju. Kroz aktivnosti u prirodi razvijaju vještine zapažanja, maštu, a njihova igra postaje kreativnija. Dijete time stječe samopouzdanje, samopouzdanje i bolje socijalne odnose [3].

3. Zaključak

U današnjem svijetu, koji je pretjerano potrošački orijentiran, svi se moramo potruditi da ostanemo u kontaktu s prirodom, s njenom ljepotom. Da bi ga cijenili i čuvali, potrebno je djeci odmah usađivati osjećaj odgovornosti prema njemu. Učitelji tu imaju posebnu ulogu, jer mi smo ti koji imamo jedinstvenu priliku izvesti djecu vani, u šumu, u potok, na livadu i naučiti ih kako je vani lijepo i zašto je prirodu vrijedno čuvati.

4. Literatura

- [1.] Katalinič, D. (2010). Prvi naravoslovni koraci. Odranci, Mizarstvo Antolin d. o. o.
- [2.] Katalinič, D., Tratnjevski, L. in Anželj, B. (2007). Sejemo, sadimo in raziskujemo že v vrtcu. Ljubljana: Zavod RS za šolstvo.
- [3.] Vilhar, U. in Rantaša, B. (2016). Priročnik za učenje in igro v gozdu. Ljubljana, Gozdarski inštitut Slovenije, Založba Silva Slovenica. Pridobljeno 4. 3. 2021, https://www.gozdis.si/f/docs/Publikacije/Prirocnik_za_ucenje_in_igro_v_gozdu_9_10_1.pdf.
- [4.] Woolfolk, A. (2002). Pedagoška psihologija. Ljubljana: Edocy. Institute of Outdoor Learning (2020). About Outdoor Learning. Pridobljeno 28. 2. 2021, <https://www.outdoor-learning.org/Good-Practice/Research-Resources/AboutOutdoor-Learning>.